

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

Titvlvs XI. De his quæ fiunt à majore parte Capituli.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

vincialia; & si compareant per se, vel per suos Procuratores, etiam ad tractatus admitti, maxime in illis negotiis, quæ ad ipsa Capitula pertinent (ut quod omnes, & singulos tangit, ab omnibus

etiam approbetur) vocem tamen decisivam non habent c. *Etiamsi membra* 10. h. e. cum solis Episcopis conveniat, decidere, quæ in Capitulo Provinciali statuenda videbuntur.

TITULUS XI.

DE HIS QUÆ FIUNT À MAIORE PARTE CAPITULI.

§. I.

An, & qua ratione gesta à majore parte Capituli valeant?

Ad actus à Capitulo gerendos non requiritur, ut totum Capitulum sive collegium consensum præstet, sed sufficere ordinariè, ut pars major Congregatorum, vocem decisivam habentium, consentiant (quod enim à majore parte Capituli decretum est, hoc à Capitulo decretum fuisse censetur. *L. quod major* 19. ff. *ad municip.* modò dux partes eorum, qui adesse debent, volunt, & possunt, sint congregatæ) ex c. *Cum in cunctis* 1. h. e. colligitur, & quamvis ex hoc Capitulo etiam colligatur, quòd non tantum major pars Capituli sufficiat, sed debeat etiam esse sanior (ab auctoritate, dignitate &c.) ordinariè tamen præsumitur, sanio rem partem esse, ubi major pars Capituli est; possunt tamen alii pauciores, & minor pars se opponere, ex rationabili causa, ad impediendam Capitulare decretum, si videat majorem partem irrationabiliter, & in damnum Ecclesiæ procedere.

§. II.

An Major pars Capituli possit aliquid decernere, cum præjudicio minoris partis, de bonis, aut juribus spectantibus ad singulos de Collegio?

Respondetur affirmativè, quòd nempe possit major, & sanior pars Capituli, unà cum Episcopo, seu Prælato, quamvis minor pars contradicat, ob necessitatem, seu utilitatem Ecclesiæ disponere, ac decernere, non solum de bonis, ac juribus ad singulos de collegio spectantibus, cum diminutione juris singulorum, si singuli jure illo gaudeant, ut membra illius Collegii, & hinc Pontifex in c. *Ex parte* 4. h. e. dicit, quòd possit Episcopus cum majore parte Capituli, etiam contradicente minore, cum diminutione reddituum Ecclesiasticorum, ad singulos illius Collegii spectantium, portionem deputare ad fabricam Ecclesiæ, si necessitas hoc exigat, vel utilitas Ecclesiæ. Neque tamen extendi hæc Pontificis Constitutio debet, ad quodvis opus pium & extraneum, quasi verò Episcopus cum majore parte

Ca.

Capituli statuere aliquid posset, in præjudicium & diminutionem reddituum ad singulos, quæ tales, jure Collegii spectantium, in subsidium cujusvis operis pii, extranei, sicuti enim in illo casu, suæ Ecclesiæ, cujus fructibus gaudent, omnes succurrere tenentur, etiam cum aliqua suorum reddituum, quos ab Ecclesia percipiunt, diminutione, ita in hoc casu, ad extraneam talem pietatem concurrere, non tenentur, sed juxta *reg. 29. in 6.* quod omnes tangit, ab omnibus approbandum est.

§. III.

An possit ferri Interdictum locale ab Episcopo, sine consensu sui Capituli? Et an ad negotia à Capitulo tractanda debeant vocari Canonici absentes?

DE jure quidem ferri interdictum locale non posse ab Episcopo, sine consensu sui Capituli, ex *c. quesivii 2. b. 2.* probatur, & tradit etiam Glossa

hic in notatis, (plurium scilicet iudicium audiendo ad censuræ talis ferendæ, innocentes nonnunquam involvuntur, nisi consuetudo legitima hunc Capituli consensum requiritur jam præscripterit, prout factum putant.

Neque etiam spectato jure communi, ordinariè, & generatim necessarium esse, ut ad tractatus quoslibet, & similes Collegii actus, vocentur, & expectentur absentes, ex *Glossa committere recepta in c. 2. V. sporum. Decretus in 6.* habetur. Nisi aut electio prelati fieri debeat, aut negotium arduum sit, vel magni momenti, & agendum aliquid sit, quod in singulis præjudicium absentium tendat, vel præjudicium singulorum, propter aliorum bona concernens; aut tamen certos actus etiam vocandorum sit consuetudo.

TITVLVS XII.

UT ECCLESIASTICA BENEFICIA SINE DIMINUTIONE CONFERANTUR.

§. I.

Quomodo beneficia sine diminutione sint conferenda?

QUOD non possit Collator beneficii, jus commune attendendo, redditus beneficii, aut partem eorum sibi reti-

nere, neque de his retinendis cum cui confert beneficium, sine Simonia vitio pacisci, tum ex *hujus Tit. rubrica. unico illius capit. patet*, tum ex *simoniae* natura, quæ tum communitate, cum pro spirituali (uti est collatio beneficii) temporale quid (quales sunt redditus in pactum deducitur, Beneficium autem